Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
C-serie

C/2024/6827

29.11.2024

AANBEVELING VAN DE RAAD

van 21 oktober 2024

inzake het economisch, begrotings-, werkgelegenheids- en structuurbeleid van Oostenrijk

(C/2024/6827)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 121, lid 2, en artikel 148, lid 4,

Gezien Verordening (EU) 2024/1263 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2024 betreffende de doeltreffende coördinatie van het economisch beleid en betreffende het multilaterale begrotingstoezicht en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1466/97 van de Raad ([1]), en met name artikel 3, lid 3,

Gezien de aanbeveling van de Europese Commissie,

Gezien de resoluties van het Europees Parlement,

Gezien de conclusies van de Europese Raad,

Gezien het advies van het Comité voor de werkgelegenheid,

Gezien het advies van het Economisch en Financieel Comité,

Gezien het advies van het Comité voor sociale bescherming,

Gezien het advies van het Comité voor de economische politiek,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Verordening (EU) 2021/241 van het Europees Parlement en de Raad ([2]), waarbij de herstel- en veerkrachtfaciliteit ("de faciliteit") werd ingesteld, is op 19 februari 2021 in werking getreden. De faciliteit biedt de lidstaten financiële ondersteuning voor de uitvoering van hervormingen en investeringen, die worden gerealiseerd met budgettaire stimulansen door de Unie. In overeenstemming met de prioriteiten van het Europees Semester voor coördinatie van het economisch beleid, draagt de faciliteit bij aan het economisch en sociaal herstel en de uitvoering van duurzame hervormingen en investeringen, met name hervormingen en investeringen om de groene en de digitale transitie te bevorderen en de economieën van de lidstaten veerkrachtiger te maken. Zij helpt ook de overheidsfinanciën te versterken en de groei en werkgelegenheid op middellange en lange termijn te stimuleren, de territoriale cohesie binnen de Unie te verbeteren en de verdere uitvoering van de Europese pijler van sociale rechten te ondersteunen.

(2) Verordening (EU) 2023/435 van het Europees Parlement en de Raad ([3]) ("de REPowerEU-verordening"), die op 27 februari 2023 is vastgesteld, heeft tot doel de Unie geleidelijk onafhankelijker te maken van de invoer van Russische fossiele brandstoffen. Dit zou moeten bijdragen tot energiezekerheid en de diversificatie van de energievoorziening van de Unie en tegelijkertijd het gebruik van hernieuwbare energiebronnen, de opslagcapaciteit voor energie en de energie-efficiëntie vergroten. Oostenrijk heeft een nieuw REPowerEU-hoofdstuk toegevoegd aan zijn nationale herstel- en veerkrachtplan om belangrijke hervormingen en investeringen te financieren die de REPowerEU-doelstellingen helpen verwezenlijken.

([1]) PB L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.
([2]) Verordening (EU) 2021/241 van het Europees Parlement en de Raad van 12 februari 2021 tot instelling van de herstel- en veerkrachtfaciliteit (PB L 57 van 18.2.2021, blz. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).
([3]) Verordening (EU) 2023/435 van het Europees Parlement en de Raad van 27 februari 2023 tot wijziging van Verordening (EU) 2021/241 wat betreft REPowerEU-hoofdstukken in herstel- en veerkrachtplannen en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 en (EU) 2021/1755 en Richtlijn 2003/87/EG (PB L 63 van 28.2.2023, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj).

(3) Op 16 maart 2023 heeft de Commissie een mededeling gepubliceerd met de titel "Concurrentievermogen van de EU op lange termijn: blik op de periode na 2030", als basis voor beleidsbeslissingen en met als doel te werken aan een groeibevorderend regelgevingskader. De mededeling schetst het concurrentievermogen ten aanzien van negen elkaar versterkende aanjagers. Van die aanjagers zijn de toegang tot particulier kapitaal, onderzoek en innovatie, onderwijs en vaardigheden en een goed functionerende eengemaakte markt de belangrijkste beleidsprioriteiten voor hervormingen en investeringen met als doel de huidige productiviteitsuitdagingen aan te pakken en het concurrentievermogen van de Unie en haar lidstaten op lange termijn op te bouwen. Op 14 februari 2024 heeft de Commissie een mededeling gepubliceerd met de titel "Het jaarverslag over de eengemaakte markt en het concurrentievermogen 2024". In die mededeling worden de sterktes en zwaktes van het concurrentievermogen van de eengemaakte markt van Europa beschreven. De ontwikkelingen van het jaar worden geschetst aan de hand van de negen geselecteerde aanjagers van het concurrentievermogen.

(4) Op 21 november 2023 heeft de Commissie de jaarlijkse duurzamegroeianalyse 2024 vastgesteld en daarmee de aanzet gegeven van het Europees Semester 2024. Op 22 maart 2024 hechtte de Europese Raad zijn goedkeuring aan de prioriteiten van de analyse voor 2024, die rond de vier dimensies van concurrerende duurzaamheid zijn geconcentreerd. Op 21 november 2023 heeft de Commissie op basis van Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad ([4]) ook het waarschuwingsmechanismeverslag 2024 vastgesteld, waarin zij Oostenrijk niet heeft genoemd als een van de lidstaten die mogelijk door onevenwichtigheden is geraakt of het risico loopt daardoor geraakt te worden, en waarvoor een diepgaande evaluatie nodig zou zijn. Op dezelfde datum heeft de Commissie tevens een advies vastgesteld over het ontwerpbegrotingsplan van Oostenrijk voor 2024. De Commissie heeft ook een aanbeveling vastgesteld voor een aanbeveling van de Raad over het economisch beleid van de eurozone en een voorstel voor het gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid voor 2024 waarin de uitvoering van de werkgelegenheidsrichtsnoeren en de beginselen van de Europese pijler van sociale rechten wordt geanalyseerd. De Raad heeft de aanbeveling over het economisch beleid van de eurozone ([5]) (de "Aanbeveling van 2024 over de eurozone") op 12 april 2024 aangenomen en het gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid op 11 maart 2024.

(5) Op 30 april 2024 is het nieuwe kader voor economische governance van de Unie in werking getreden. Het kader omvat de nieuwe Verordening (EU) 2024/1263 betreffende de doeltreffende coördinatie van het economisch beleid en betreffende het multilaterale begrotingstoezicht, de gewijzigde Verordening (EG) nr. 1467/97 van de Raad ([6]) over de bespoediging en verduidelijking van de tenuitvoerlegging van de procedure bij buitensporige tekorten en de gewijzigde Richtlijn 2011/85/EU van de Raad ([7]) betreffende voorschriften voor de begrotingskaders van de lidstaten. De doelstellingen van het nieuwe kader voor economische governance zijn het bevorderen van gezonde en houdbare overheidsfinanciën, duurzame en inclusieve groei en veerkracht door middel van hervormingen en investeringen en het voorkomen van buitensporige overheidstekorten. Het nieuwe kader voor economische governance bevordert ook de nationale verantwoordelijkheid en heeft een grotere focus op de middellange termijn, in combinatie met een doeltreffendere en meer samenhangende handhaving. Elke lidstaat moet bij de Raad en de Commissie een nationaal budgettair-structureel plan voor de middellange termijn indienen. Een nationaal budgettair-structureel plan voor de middellange termijn bevat de budgettaire, hervormings- en investeringstoezeggingen van een lidstaat, met een planningshorizon van vier of vijf jaar, afhankelijk van de normale duur van de nationale legislatuurperiode. Het netto-uitgaventraject ([8]) van de nationale budgettair-structurele plannen voor de middellange termijn moet voldoen aan de vereisten van Verordening (EU) 2024/1263, met inbegrip van de vereisten om de overheidsschuld aan het einde van de aanpassingsperiode op een plausibel neerwaarts pad te brengen of te houden of op een prudent niveau onder 60 % van het bruto binnenlands product (bbp) te houden en om het overheidstekort op middellange termijn onder de in het Verdrag vastgelegde referentiewaarde van 3 % van het bbp te brengen en/of te houden. Indien een lidstaat zich overeenkomstig de criteria van Verordening (EU) 2024/1263 verbindt tot een relevante reeks hervormingen en investeringen, kan de aanpassingsperiode met maximaal drie jaar worden verlengd. Om de opstelling van die nationale budgettair-structurele plannen voor de middellange termijn te ondersteunen, heeft de Commissie op 21 juni 2024 richtsnoeren gepubliceerd over de informatie die de lidstaten moeten verstrekken in hun nationale budgettair-structurele plannen voor de middellange termijn en jaarlijkse voortgangsverslagen. Overeenkomstig de artikelen 5 en 36 van Verordening (EU) 2024/1263 heeft de Commissie in voorkomend geval referentiepaden en technische informatie aan de lidstaten bezorgd. De lidstaten moeten hun nationale budgettair-structurele plannen voor de middellange termijn uiterlijk op 20 september 2024 indienen, tenzij de

([4]) Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 betreffende de preventie en correctie van macro-economische onevenwichtigheden (PB L 306 van 23.11.2011, blz. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj).

([5]) Aanbeveling van de Raad van 12 april 2024 over het economisch beleid van de eurozone (PB C, C/2024/2807, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2807/oj).

([6]) Verordening (EG) nr. 1467/97 van de Raad van 7 juli 1997 over de bespoediging en verduidelijking van de tenuitvoerlegging van de procedure bij buitensporige tekorten (PB L 209 van 2.8.1997, blz. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1467/oj).

([7]) Richtlijn 2011/85/EU van de Raad van 8 november 2011 tot vaststelling van voorschriften voor de begrotingskaders van de lidstaten (PB L 306 van 23.11.2011, blz. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/85/oj).

([8]) Netto-uitgaven zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 2, van Verordening (EU) 2024/1263: "netto-uitgaven" zijn de overheidsuitgaven ongerekend i) rente-uitgaven, ii) discretionaire maatregelen aan de ontvangstenzijde, iii) uitgaven voor programma's van de Unie die volledig met inkomsten uit Uniefondsen worden gefinancierd, iv) nationale uitgaven voor medefinanciering van door de Unie gefinancierde programma's, v) cyclische elementen van de uitgaven voor werkloosheidsuitkeringen, en vi) eenmalige en andere tijdelijke maatregelen.

lidstaat en de Commissie een redelijke verlenging van de termijn overeenkomen. Overeenkomstig hun nationale wettelijke kaders kunnen de lidstaten hun ontwerpplannen voor de middellange termijn met hun nationale parlementen bespreken, de onafhankelijke begrotingsinstellingen vragen een advies uit te brengen en de sociale partners en andere nationale belanghebbenden raadplegen.

(6) In 2024 blijft het Europees Semester voor coördinatie van het economisch beleid evolueren in overeenstemming met de uitvoering van de faciliteit. De volledige uitvoering van de herstel- en veerkrachtplannen blijft essentieel voor de verwezenlijking van de beleidsprioriteiten in het kader van het Europees Semester, aangezien de plannen helpen bij het doeltreffend aanpakken van alle of een aanzienlijk deel van de problemen die zijn aangehaald in de relevante landspecifieke aanbevelingen die in de afgelopen jaren zijn gedaan. De landspecifieke aanbevelingen van 2019, 2020, 2022 en 2023 blijven onverminderd van belang voor herstel- en veerkrachtplannen die zijn herzien, bijgewerkt of gewijzigd overeenkomstig de artikelen 14, 18 en 21 van Verordening (EU) 2021/241.

(7) Op 30 april 2021 heeft Oostenrijk overeenkomstig artikel 18, lid 1, van Verordening (EU) 2021/241 zijn herstel- en veerkrachtplan ingediend bij de Commissie. Op grond van artikel 19 van Verordening (EU) 2021/241 heeft de Commissie de relevantie, doeltreffendheid, efficiëntie en samenhang van het herstel- en veerkrachtplan beoordeeld overeenkomstig de in bijlage V bij die verordening opgenomen beoordelingsrichtsnoeren. Op 13 juli 2021 heeft de Raad zijn uitvoeringsbesluit betreffende de goedkeuring van de beoordeling van het herstel- en veerkrachtplan voor Oostenrijk ([9]) vastgesteld, dat is gewijzigd op 9 november 2023 overeenkomstig artikel 21, lid 1, van Verordening (EU) 2021/241 omdat het herstel- en veerkrachtplan op grond van objectieve omstandigheden deels niet langer haalbaar is, en om het REPowerEU-hoofdstuk erin op te nemen ([10]). De tranches worden vrijgegeven als de Commissie overeenkomstig artikel 24, lid 5, van Verordening (EU) 2021/241 verklaart dat Oostenrijk de desbetreffende in het uitvoeringsbesluit van de Raad vastgelegde mijlpalen en streefdoelen op bevredigende wijze heeft verwezenlijkt. Bevredigende verwezenlijking impliceert dat de verwezenlijking van eerdere mijlpalen en streefdoelen niet is teruggedraaid.

(8) Op 19 juni 2024 heeft de Commissie het landverslag 2024 voor Oostenrijk gepubliceerd. Daarin werd de vooruitgang beoordeeld die Oostenrijk heeft geboekt bij de uitvoering van de desbetreffende landspecifieke aanbevelingen die de Raad tussen 2019 en 2023 heeft aangenomen, en werd de balans opgemaakt van de uitvoering van het herstel- en veerkrachtplan door Oostenrijk. Op basis van die analyse werden in het landverslag lacunes vastgesteld met betrekking tot de uitdagingen die niet of slechts gedeeltelijk worden aangepakt in het herstel- en veerkrachtplan, alsook nieuwe en opkomende uitdagingen. Ook werd de voortgang beoordeeld die Oostenrijk heeft geboekt bij de uitvoering van de Europese pijler van sociale rechten en bij de verwezenlijking van de kerndoelen van de Unie inzake werkgelegenheid, vaardigheden en armoedebestrijding, alsook bij de verwezenlijking van de duurzameontwikkelingsdoelen van de Verenigde Naties.

(9) Volgens door Eurostat gevalideerde gegevens is het overheidstekort van Oostenrijk afgenomen van 3,3 % van het bbp in 2022 tot 2,7 % in 2023, terwijl de overheidsschuld is gedaald van 78,4 % van het bbp eind 2022 tot 77,8 % eind 2023.

(10) Op 12 juli 2022 heeft de Raad aanbevolen ([11]) dat Oostenrijk actie onderneemt om ervoor te zorgen dat de groei van de nationaal gefinancierde primaire lopende uitgaven in 2023 in overeenstemming is met een algemene neutrale fiscale beleidskoers ([12]), rekening houdend met de aanhoudende tijdelijke en gerichte steun aan huishoudens en bedrijven die het kwetsbaarst zijn voor stijgingen van de energieprijzen en aan mensen die Oekraïne ontvluchten. Oostenrijk kreeg de aanbeveling klaar te staan om de lopende uitgaven aan te passen aan de veranderende situatie. Ook werd Oostenrijk aanbevolen meer overheidsinvesteringen te doen voor de groene en de digitale transitie, en voor energiezekerheid in het kader van het REPowerEU-initiatief, onder meer door gebruik te maken van de faciliteit en andere Uniefondsen. Volgens ramingen van de Commissie was de begrotingskoers ([13]) in 2023 contractief (0,9 % van het bbp), in een context van hoge inflatie. De groei van de nationaal gefinancierde primaire lopende uitgaven (ongerekend discretionaire maatregelen aan de ontvangstenzijde) in 2023 leverde een contractieve bijdrage aan de begrotingskoers van 0,5 % van het bbp op. Daarin zijn de met 0,2 % van het bbp toegenomen kosten van de gerichte noodsteunmaatregelen voor huishoudens en bedrijven die het kwetsbaarst zijn voor energieprijsstijgingen

([9]) Doc. ST 10159/21 + ADD 1.

([10]) Uitvoeringsbesluit van de Raad van 9 november 2023 tot wijziging van het Uitvoeringsbesluit van 13 juli 2021 betreffende de goedkeuring van de beoordeling van het herstel- en veerkrachtplan voor Oostenrijk (doc. ST 14472/23 + ADD 1).

([11]) Aanbeveling van de Raad van 12 juli 2022 over het nationale hervormingsprogramma 2022 van Oostenrijk en met een advies van de Raad over het stabiliteitsprogramma 2022 van Oostenrijk (PB C 334 van 1.9.2022, blz. 162).

([12]) Volgens de voorjaarsprognoses 2024 van de Commissie bedraagt de potentiële outputgroei op middellange termijn van Oostenrijk in 2023 nominaal 8,7 %, op basis van de gemiddelde reële potentiële groei over tien jaar en de bbp-deflator van 2023.

([13]) De begrotingskoers wordt afgemeten aan de jaarlijkse verandering in de onderliggende begrotingssituatie van de overheid. Op basis daarvan wordt de economische impuls beoordeeld die uitgaat van het begrotingsbeleid – zowel het op nationaal niveau gefinancierde beleid als het beleid dat uit de begroting van de Unie wordt gefinancierd. De begrotingskoers wordt gemeten als het verschil tussen i) het groeipotentieel op middellange termijn en ii) de verandering in de primaire uitgaven (discretionaire maatregelen aan de ontvangstenzijde niet meegerekend), exclusief de tijdelijke COVID-19-crisismaatregelen, maar inclusief de uitgaven gefinancierd door niet terug te betalen steun (subsidies) in het kader van de faciliteit en andere Uniefondsen.

meegerekend. De groei van de nationaal gefinancierde primaire lopende uitgaven in 2023 was in overeenstemming met de aanbeveling van de Raad van 12 juli 2022. In 2023 bedroegen de met subsidies uit hoofde van de faciliteit en andere Uniefondsen gefinancierde uitgaven 0,2 % van het bbp. De nationaal gefinancierde investeringen bedroegen in 2023 3,5 % van het bbp, een daling van 0,1 procentpunt ten opzichte van 2022. Oostenrijk financierde aanvullende investeringen via de faciliteit en andere Uniefondsen. Het financierde de openbare investeringen voor de groene en de digitale transitie, en voor energiezekerheid, zoals de creatie van betere breedbandtoegang in landelijke en afgelegen gebieden en steun voor huishoudens bij het vervangen van verwarmingssystemen op fossiele brandstoffen door verwarmingssystemen op basis van hernieuwbare energie. Die overheidsinvesteringen zijn deels uit de faciliteit en andere Uniefondsen gefinancierd.

(11) In het macro-economische scenario dat aan Oostenrijks economische en budgettaire prognoses ten grondslag ligt, wordt uitgegaan van een reële bbp-groei van 0,2 % in 2024 en 1,8 % in 2025, terwijl de inflatie, gemeten aan de hand van de consumentenprijsindex (CPI), wordt geraamd op 3,8 % in 2024 en 2,7 % in 2025. Het overheidstekort stijgt naar verwachting in 2024 stijgen tot 2,9 % van het bbp en in 2025 uitkomen op 2,8 % van het bbp, terwijl de overheidsschuldquote naar raming zal afnemen tot 77,5 % eind 2024 en 77,4 % eind 2025. Na 2025 zal het overheidstekort naar verwachting geleidelijk dalen tot 2,8 % van het bbp in 2026 en tot 2,7 % in 2027. Het overheidssaldo blijft gedurende de looptijd van het programma naar verwachting dus onder de in het Verdrag vastgelegde referentiewaarde van 3 % van het bbp. Na 2025 zal de overheidsschuldquote naar verwachting stabiel blijven op 77,4 % in 2026 en 2027. Volgens de voorjaarsprognoses 2024 van de Commissie zal het reële bbp groeien met 0,3 % in 2024 en 1,6 % in 2025 en zal de inflatie, gemeten aan de hand van het geharmoniseerd indexcijfer van de consumptieprijzen (GICP), in 2024 3,6 % en in 2025 2,8 % bedragen.

(12) Volgens de voorjaarsprognoses 2024 van de Commissie zal het overheidstekort in 2024 3,1 % van het bbp bedragen, terwijl de overheidsschuldquote naar verwachting zal dalen tot 77,7 % eind 2024. De stijging van het tekort in 2024 is voornamelijk het gevolg van de vertraagde effecten van de inflatie aan de uitgavenzijde (salarissen, pensioenen, geïndexeerde sociale uitkeringen) en extra uitgaven in het kader van het nationale begrotingskader op het gebied van kinderopvang, huisvesting en klimaat, alsook van het onlangs aangenomen huisvestings- en bouwpakket. Daarnaast zijn verscheidene aan noodsteunmaatregelen voor energie, zoals de rem op de elektriciteitsprijs, verlengd tot eind 2024. Volgens de ramingen van de Commissie is de begrotingskoers in 2024 expansief (0,4 % van het bbp).

(13) Volgens de voorjaarsprognoses 2024 van de Commissie zullen in 2024 uitgaven ten belope van 0,1 % van het bbp worden gefinancierd met niet terug te betalen steun ("subsidies") uit hoofde van de faciliteit, tegenover 0,2 % van het bbp in 2023. De met subsidies uit hoofde van de faciliteit gefinancierde uitgaven zullen hoogwaardige investeringen en productiviteitsverhogende hervormingen mogelijk maken zonder dat dit rechtstreekse gevolgen heeft voor het overheidssaldo of de overheidsschuld van Oostenrijk.

(14) Op 14 juli 2023 heeft de Raad Oostenrijk aanbevolen ([14]) een voorzichtig begrotingsbeleid te voeren, met name door de nominale stijging van de nationaal gefinancierde netto primaire uitgaven ([15]) in 2024 te beperken tot maximaal 4,6 %. De lidstaten is verzocht er bij het uitvoeren van hun begroting 2023 en het opstellen van hun ontwerpbegrotingsplannen voor 2024 rekening mee te houden dat de Commissie aan de Raad zou voorstellen om op een tekort gebaseerde buitensporigtekortprocedures in te leiden op basis van de begrotingsresultaten voor 2023. Volgens de voorjaarsprognoses 2024 van de Commissie nemen de nationaal gefinancierde netto primaire uitgaven van Oostenrijk in 2024 toe met 5,9 %, wat meer is dan de aanbevolen maximale groei. Die overschrijding van de aanbevolen maximale groei van de nationaal gefinancierde netto primaire uitgaven komt neer op 0,6 % van het bbp in 2024. Het risico bestaat dat dit niet in overeenstemming is met hetgeen de Raad heeft aanbevolen.

(15) Bovendien heeft de Raad Oostenrijk aanbevolen om de geldende noodsteunmaatregelen voor energie in 2023 en 2024 zo snel mogelijk af te bouwen, en de daarmee samenhangende besparingen te gebruiken om het overheidstekort terug te dringen. De Raad heeft voorts aanbevolen dat, indien hernieuwde stijgingen van de energieprijzen nieuwe of voortgezette steunmaatregelen vereisen, Oostenrijk ervoor zou moeten zorgen dat dergelijke steunmaatregelen gericht zijn op bescherming van kwetsbare huishoudens en bedrijven, budgettair haalbaar zijn, en stimulansen voor energiebesparing behouden. Volgens de voorjaarsprognoses 2024 van de Commissie bedragen de nettobegrotingskosten ([16]) van de noodsteunmaatregelen voor energie naar raming 1,4 % van het bbp in 2023, 0,4 % in 2024 en 0,1 % in 2025. Met name de rem op de elektriciteitsprijzen voor huishoudens en de verlaging van de energieheffing blijven in 2024 naar verwachting van kracht, zij het met een gering effect ([17]).

([14]) Aanbeveling van de Raad van 14 juli 2023 over het nationale hervormingsprogramma 2023 van Oostenrijk en met een advies van de Raad over het stabiliteitsprogramma 2023 van Oostenrijk (PB C 312 van 1.9.2023, blz. 186).

([15]) Netto primaire uitgaven worden gedefinieerd als nationaal gefinancierde uitgaven ongerekend i) discretionaire maatregelen aan de ontvangstenzijde, ii) rente-uitgaven, iii) conjuncturele werkloosheidsuitgaven en iv) eenmalige en andere tijdelijke maatregelen.

([16]) Het cijfer geeft het niveau weer van de jaarlijkse begrotingskosten van die maatregelen, inclusief inkomsten en uitgaven en, in voorkomend geval, ongerekend de inkomsten uit belastingen op uitzonderlijke winsten van energieleveranciers.

([17]) Voor maatregelen die volgens Oostenrijk tot eind 2024 van kracht blijven, is de aanname in de voorjaarsprognoses 2024 van de Commissie dat deze ook in 2025 begrotingsgevolgen zullen hebben.

Indien de daarmee gepaard gaande besparingen worden gebruikt om het overheidstekort terug te dringen, zoals aanbevolen door de Raad, zouden deze prognoses een begrotingsaanpassing van 1,0 % van het bbp in 2024 impliceren, terwijl de nationaal gefinancierde netto primaire uitgaven ([18]) in dat jaar zorgen voor een expansieve bijdrage aan de begrotingskoers ten belope van 0,4 % van het bbp. De noodsteunmaatregelen voor energie zullen naar verwachting niet zo snel mogelijk worden afgebouwd in 2023 en 2024. Het risico bestaat dat dit niet in overeenstemming is met hetgeen de Raad heeft aanbevolen. Bovendien zullen de daarmee samenhangende besparingen naar verwachting niet volledig worden gebruikt om het overheidstekort terug te dringen. Het risico bestaat dat dit niet in overeenstemming is met de aanbeveling van de Raad. De begrotingskosten van noodsteunmaatregelen voor energie ter bescherming van kwetsbare huishoudens en bedrijven worden geraamd op minder dan 0,1 % van het bbp in 2024 (tegenover 0,4 % in 2023), waarvan minder dan 0,1 % van het bbp het prijssignaal behoudt om de vraag naar energie te verminderen en de energie-efficiëntie te verhogen (tegenover 0,4 % in 2023).

(16) Daarnaast heeft de Raad Oostenrijk aanbevolen om nationaal gefinancierde overheidsinvesteringen in stand te houden en te zorgen voor een doeltreffende absorptie van subsidies uit hoofde van de faciliteit en van andere Uniefondsen, met name om de groene en de digitale transitie te bevorderen. Volgens de voorjaarsprognoses 2024 van de Commissie zullen de nationaal gefinancierde overheidsinvesteringen naar verwachting afnemen van 3,5 % van het bbp in 2023 tot 3,3 % van het bbp in 2024. Dit komt door uitzonderlijk hoge investeringen in 2023, die voornamelijk door de gemeentelijke investeringswetgeving zijn aangedreven. In het licht van deze extra factoren worden de overheidsinvesteringen in 2024 geacht in overeenstemming te zijn met de aanbeveling van de Raad. De overheidsuitgaven die worden gefinancierd met inkomsten uit Uniefondsen, met inbegrip van subsidies uit hoofde van de faciliteit, blijven in 2024 naar verwachting stabiel op 0,2 % van het bbp.

(17) Op basis van de beleidsmaatregelen die op de afsluitdatum van de voorjaarsprognoses 2024 van de Commissie bekend waren, wordt in 2025 bij ongewijzigd beleid een overheidstekort van 2,9 % van het bbp verwacht. De daling van het tekort in 2025 is voornamelijk het gevolg van een gematigder stijging van salarissen, pensioenen en andere sociale uitkeringen als gevolg van de dalende inflatie en de uitfasering van maatregelen om de gevolgen van de hoge energieprijzen te verzachten. De overheidsschuldquote zal naar verwachting stijgen tot 77,8 % eind 2025. De stijging van de schuldquote in 2025 is voornamelijk het gevolg van hogere rente-uitgaven in 2024 en een lagere nominale bbp-groei.

(18) Het begrotingskader van Oostenrijk berust op een complex systeem van intergouvernementele transfers tussen het federale niveau en regionale overheden dat weinig bevorderlijk is voor efficiënte overheidsuitgaven. Het gebrek aan belastingautonomie maakt de financiering van uitgaven op de verschillende bestuursniveaus sterk afhankelijk van dit systeem. In 2023 waren de eigen inkomsten van de deelstaten goed voor slechts een klein percentage van alle overheidsinkomsten. Tegelijkertijd hangt de financiering van essentiële diensten zoals gezondheidszorg, kinderopvang en investeringen in openbaar vervoer gedeeltelijk af van uitgaven door de deelstaten en de gemeenten. De demografische verandering en de groene transitie vergroten de kostendruk op de deelstaten en de gemeenten nog meer, terwijl eigen inkomsten geen verband houden met uitgavendynamieken. Het huidige begrotingskader zorgt voor inefficiënties en een gebrek aan transparantie, want het verdoezelt het verband tussen belastingdruk en overheidsuitgaven. Een betere afstemming van eigen inkomsten op subcentrale overheidsuitgaven en een verbetering van de transparantie en de coördinatie zijn belangrijk om de algemene kwaliteit van overheidsuitgaven te verbeteren. Een hervorming van het stelsel van onroerendgoedbelasting kan worden ingezet om begrotingsfederalisme en het belastingstelsel in zijn geheel te verbeteren.

(19) De belastingmix blijft sterk afhankelijk van inkomen uit arbeid (loonbelasting en socialezekerheidsbijdragen) en consumptie. In 2022 had Oostenrijk de op twee na hoogste belastingquote in de Unie en een zeer hoge belastingwig. Sinds 2023 zijn de belastingschijven van de personenbelasting geïndexeerd aan de inflatie, ter voorkoming van een verdere stijging van de belastingwig door schijfkruip. Tegelijkertijd bevatte de hervorming van de ecosociale belastingen van 2022 steunmaatregelen op het gebied van belastingen en sociale zekerheid en introduceerde zij CO_2-prijsstelling in de sectoren vervoer en verwarming, wat de belastingmix verbeterde. Verscheidene reeds lang bestaande structurele uitdagingen in de belastingmix worden echter nog steeds niet aangepakt. Een beter gebruik van op groei gerichte belastingen kan ook bijdragen tot de creatie van de nodige budgettaire ruimte en de billijkheid van het belastingstelsel.

(20) De uitgaven voor gezondheidszorg behoren tot de hoogste in de Unie: veel gezondheidsdiensten worden nog steeds door ziekenhuizen verleend, wat een dure en minder efficiënte manier van zorgverlening is. De overheidsuitgaven voor gezondheidszorg zullen naar verwachting stijgen van 7,8 % van het bbp in 2022 tot 8,8 % van het bbp in 2050. Bovendien zal een groeiende en vergrijzende bevolking naar verwachting leiden tot een groter gebruik van

([18]) Deze bijdrage wordt gemeten als de verandering in primaire overheidsuitgaven ongerekend i) incrementele begrotingsgevolgen van discretionaire maatregelen aan de ontvangstenzijde, ii) eenmalige maatregelen, iii) conjuncturele werkloosheidsuitgaven en iv) uitgaven gefinancierd met niet terug te betalen steun (subsidies) in het kader van de faciliteit en andere fondsen van de Unie, ten opzichte van de gemiddelde potentiële nominale bbp-groei op middellange termijn (tien jaar), uitgedrukt als een verhouding tot het nominale bbp.

gezondheidsdiensten, waardoor de bezorgdheid over de houdbaarheid van de begroting nog groter wordt. De in 2023 ingezette hervorming van de gezondheidszorg omvat aanzienlijke investeringen in eerstelijns- en ambulante zorg, digitalisering en preventie die de kosten op lange termijn kunnen helpen beperken, indien daar structurele hervormingen aan zijn gekoppeld. Het zal van cruciaal belang zijn te waarborgen dat patiënten consistent door het gezondheidsstelsel worden geleid, onder meer door ervoor te zorgen dat de toegenomen beschikbaarheid van eerstelijnsgezondheidszorg zich vertaalt in een lager gebruik van bestaande ziekenhuis- of ambulante gespecialiseerde gezondheidsdiensten. Het Oostenrijkse herstel- en veerkrachtplan zal de eerstelijnsgezondheidszorg helpen versterken, met name door bestaande en nieuwe voorzieningen voor eerstelijnsgezondheidszorg in lokale gebieden te ondersteunen. Het in 2023 geïnitieerde hervormingspakket ontbeert echter structurele hervormingen voor het aanpakken van de wettelijke bevoegdheden om de financierings- en uitgavenverantwoordelijkheden te herschikken en zo de efficiëntie te verhogen. Daarom is het van groot belang de coördinatie en de governance te versterken.

(21) De hervorming van de langdurige zorg in 2023 heeft de toereikendheid van de dienstverlening in de context van de vergrijzing verbeterd. Tegelijkertijd vragen de stijgende participatie van vrouwen op de arbeidsmarkt en de veranderende gezinsstructuren om versterking van de formele zorgstructuren. Hoewel de hervorming van de langdurige zorg heeft bijgedragen tot de verbetering van de opleidingsmogelijkheden, de arbeidsomstandigheden en de beloning van personeel in de langdurige zorg, zijn er ook meer inspanningen nodig om de situatie van zelfstandige inwonende zorgverleners te verbeteren. Bovendien is de structurele houdbaarheid van de begroting niet aangepakt. De uitgaven voor langdurige zorg zullen naar verwachting bijna verdubbelen van 1,6 % van het bbp in 2022 tot 3,1 % van het bbp in 2070. Het stelsel van langdurige zorg wordt gekenmerkt door gescheiden bevoegdheden voor uitkeringen (het federale niveau) en dienstverlening (de deelstaten). Het ware wenselijk de financiering en de diensten meer te harmoniseren, de verschillende sectoren te coördineren en in alle regio's gemeenschappelijke prestatienormen vast te stellen. De onlangs opgerichte "Pflege-Entwicklungs-Kommission" zou besprekingen daartoe kunnen bespoedigen. Het testen van activa wordt toegepast voor thuiszorg en zorg in gemeenschapsverband, maar niet voor residentiële zorg, wat een financiële stimulans creëert om de relatief duurdere residentiële zorg te benutten.

(22) Overeenkomstig artikel 19, lid 3, punt b), van Verordening (EU) 2021/241 en criterium 2.2 van bijlage V bij die verordening bevat Oostenrijks herstel- en veerkrachtplan een uitgebreide reeks elkaar versterkende hervormingen en investeringen die uiterlijk in 2026 moeten zijn uitgevoerd. Verwacht wordt dat die hervormingen en investeringen helpen bij het doeltreffend aanpakken van alle of een aanzienlijk deel van de uitdagingen die in de desbetreffende landspecifieke aanbevelingen zijn vastgesteld. Om het concurrentievermogen van Oostenrijk op lange termijn te stimuleren door middel van de groene en de digitale transitie en tegelijk sociale rechtvaardigheid te waarborgen, is het van essentieel belang om binnen deze krappe termijn snel werk te maken van de doeltreffende uitvoering van het herstel- en veerkrachtplan, met inbegrip van het REPowerEU-hoofdstuk. Om uiterlijk in augustus 2026 de toezeggingen van het herstel- en veerkrachtplan na te komen, is het voor Oostenrijk van essentieel belang om de uitvoering van de hervormingen en de investeringen voort te zetten bij het aanpakken van de relevante uitdagingen. Het is met name van belang om met de voorbereiding van het tweede en derde betalingsverzoek verder te gaan. De systematische betrokkenheid van lokale en regionale autoriteiten, sociale partners, het maatschappelijk middenveld en andere relevante belanghebbenden blijft belangrijk om te zorgen voor een breed gevoelde verantwoordelijkheid voor de succesvolle uitvoering van het herstel- en veerkrachtplan.

(23) In het kader van de tussentijdse evaluatie van de cohesiebeleidsfondsen moet Oostenrijk overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EU) 2021/1060 van het Europees Parlement en de Raad ([19]) elk programma ondersteund door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO), het Europees Sociaal Fonds Plus (ESF+), het Cohesiefonds en het Fonds voor een rechtvaardige transitie uiterlijk in maart 2025 toetsen aan onder meer de uitdagingen zoals benoemd in de landspecifieke aanbevelingen 2024, en zijn nationale energie- en klimaatplan. Die toetsing vormt de basis voor de definitieve toewijzing van de financiering van de Unie die in elk programma is opgenomen. Oostenrijk heeft vooruitgang geboekt met de uitvoering van cohesiebeleidsprogramma's en de Europese pijler van sociale rechten, maar er is nog een aantal uitdagingen. De regionale verschillen in Oostenrijk behoren tot de kleinste in de Unie, maar de bestaande verschillen dreigen in de toekomst toe te nemen, deels als gevolg van demografische uitdagingen en ontvolking in bepaalde afgelegen landelijke gebieden. Het is belangrijk de cohesiebeleidsprogramma's sneller uit te voeren. De in die programma's overeengekomen prioriteiten blijven relevant. Het is met name belangrijk om de efficiëntie van het onderzoeks- en innovatiesysteem te verbeteren, in overeenstemming met de nationale en regionale strategieën voor slimme specialisatie, en om de banden tussen de wetenschap en het bedrijfsleven te benutten. Ook moeten groene investeringen worden voortgezet, met name voor het bevorderen van energie-efficiëntie en het verkleinen van de CO_2-voetafdruk, onder meer met opkomende groene technologieën. Geïntegreerde territoriale ontwikkelingsbenaderingen ter ondersteuning van inclusieve en duurzame lokale ontwikkeling zijn van cruciaal belang. De instandhouding van de kwaliteit en de inclusiviteit van onderwijs, opleidingen en een leven lang leren, met name voor kansarme groepen, blijft van belang, en investeringen ter ondersteuning van actieve inclusie en inzetbaarheid op de arbeidsmarkt moeten ook worden voortgezet. Oostenrijk

([19]) Verordening (EU) 2021/1060 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds Plus, het Cohesiefonds, het Fonds voor een rechtvaardige transitie en het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur en de financiële regels voor die fondsen en voor het Fonds voor asiel, migratie en integratie, het Fonds voor interne veiligheid en het Instrument voor financiële steun voor grensbeheer en visumbeleid (PB L 231 van 30.6.2021, blz. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj).

zou ook kunnen gebruikmaken van het platform voor strategische technologieën voor Europa, dat is opgericht bij Verordening (EU) 2024/795 van het Europees Parlement en de Raad ([20]), om de ontwikkeling of de productie van kritieke technologieën, waaronder schone en hulpbronnenefficiënte technologieën, te ondersteunen.

(24) Naast de economische en sociale uitdagingen die in het herstel- en veerkrachtplan en andere Uniefondsen aan bod komen, wordt Oostenrijk geconfronteerd met verscheidene extra uitdagingen in verband met de arbeidsmarkt, de bedrijfsdynamiek, de toegang tot durfkapitaal, de aanhoudende afhankelijkheid van gasinvoer uit Rusland en relatief hoge emissies in de vervoerssector.

(25) De arbeidsparticipatie van vrouwen in voltijdsequivalenten ligt onder het Uniegemiddelde, hoewel er een opwaartse trend wordt waargenomen. Oostenrijk staat op de tweede plaats in de Unie wat betreft deeltijdwerk van vrouwen. Het ontoereikende aanbod van hoogwaardige voorzieningen voor voor- en vroegschoolse educatie en opvang, in combinatie met grote regionale verschillen, is een belangrijke oorzaak voor het hoge percentage vrouwen dat deeltijds werkt. In 2023 zat slechts 24,1 % van de kinderen onder de 3 jaar in de formele kinderopvang, waardoor de deelname aan voor- en vroegschoolse educatie over het algemeen onder het Uniegemiddelde van 34,9 % bleef. De dubbele last van betaald werk en zorgverplichtingen treft vrouwen aanzienlijk meer dan mannen. Hoewel er stappen worden ondernomen om de beschikbaarheid en de kwaliteit van voor- en vroegschoolse educatie te verbeteren, beperken de huidige openingstijden van kinderopvangvoorzieningen de mogelijkheid voor ouders met zorgtaken, in de eerste plaats vrouwen, om langer te werken. Bovendien zou de invoering van verplichte kwaliteitsnormen voor voor- en vroegschoolse educatie het aanbod van hoogwaardige zorg in het hele land beter kunnen waarborgen.

(26) Oostenrijk kent een daling van de bedrijfsdynamiek en heeft een van de laagste aantallen startende en sluitende ondernemingen in de Unie. Het aandeel start-ups en jonge bedrijven daalt, wat een negatief effect op de productiviteit heeft (in 2013 was het aandeel jonge bedrijven 5,4 %, maar in 2020 daalde dat percentage tot 3,8 %, onder het Uniegemiddelde). Ook het aandeel snelgroeiende bedrijven ligt aanzienlijk onder het Uniegemiddelde (in 2021 behoorde 8,21 % van de bedrijven en 7,29 % van de werknemers daartoe, tegenover 9,18 % respectievelijk 12,40 % in de Unie). Naar internationale maatstaven is de financiering met eigen vermogen laag. Het beperkte aanbod van particulier risicokapitaal vormt een belemmering voor innovatieve bedrijven en de verspreiding van technologie. Vraag naar en aanbod van durfkapitaal zijn in Oostenrijk niet bijzonder hoog, wat de oprichting en groei van nieuwe technologie-intensieve of innovatieve bedrijven kan belemmeren. Beperkingen op de toegang tot durfkapitaalfinanciering hebben met name gevolgen voor innovatieve kleine en middelgrote ondernemingen en start-ups. Durfkapitaalfinanciering is onderontwikkeld: in 2022 bedroeg private equity slechts 0,14 % van het bbp, aanzienlijk onder het Uniegemiddelde van 0,64 %, en bedroeg durfkapitaal 0,041 % van het bbp (Uniegemiddelde: 0,09 %).

(27) Tekorten aan vaardigheden en discrepanties tussen gevraagde en aangeboden vaardigheden behoren tot de dringendste uitdagingen van Oostenrijk, en de vergrijzing zal de situatie nog nijpender maken. De vacaturegraad in Oostenrijk blijft een van de hoogste in de Unie en bedraagt sinds eind 2021 meer dan 4 %. Hoewel de arbeidsparticipatie van oudere werknemers de afgelopen tien jaar voortdurend is gestegen tot 57,7 % in 2023, blijft zij ruim onder het Uniegemiddelde van 63,8 %. Oudere werknemers hebben beperktere digitale vaardigheden en worden vaak discriminerend behandeld vanwege hun leeftijd, en hebben zodoende moeite om opnieuw te integreren in de arbeidsmarkt. Laaggeschoolden die alleen het verplichte onderwijs hebben gevolgd, zijn bijzonder kwetsbaar en vertegenwoordigen het hoogste percentage werklozen in Oostenrijk. Evenzo komen mensen met een migratieachtergrond en mensen met een kansarme sociaal-economische achtergrond moeilijker op de arbeidsmarkt terecht en worden zij daar geconfronteerd met bijzondere belemmeringen, onder meer als gevolg van uitdagingen op het gebied van de overgang van school naar werk. Volgens de enquête van het Programme for International Student Assessment (PISA) 2022 bezat ongeveer een kwart van de Oostenrijkse vijftienjarige leerlingen niet de basisvaardigheden voor wiskunde, lezen en wetenschappen. Voor kansarme leerlingen of leerlingen met een migratieachtergrond steeg dat aandeel voor wiskunde tot 45 %. Bovendien lopen buiten de Unie geboren jongeren bijna twee keer zoveel kans om de school voortijdig te verlaten, wat negatieve gevolgen heeft voor hun integratie op de arbeidsmarkt. De maatregelen in Oostenrijks herstel- en veerkrachtplan ter verbetering van het aanbod aan vaardigheden en de onderwijsresultaten van kansarme leerlingen worden thans uitgevoerd, maar er zijn extra maatregelen nodig om het bestaande tekort aan arbeidskrachten en vaardigheden te verminderen. Het kan daarbij onder meer gaan om het bevorderen van de toegang tot de arbeidsmarkt voor oudere, laaggeschoolde werknemers en mensen met een migratieachtergrond, het voorkomen van voortijdig schoolverlaten door jongeren met een migratieachtergrond en het verbeteren van de basisvaardigheden van kansarme leerlingen en leerlingen met een migratieachtergrond.

([20]) Verordening (EU) 2024/795 van het Europees Parlement en de Raad van 29 februari 2024 tot oprichting van het platform voor strategische technologieën voor Europa (STEP) en tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG en Verordeningen (EU) 2021/1058, (EU) 2021/1056, (EU) 2021/1057, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) 2021/1060, (EU) 2021/523, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697 en (EU) 2021/241 (PB L, 2024/795, 29.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj).

(28) Ondanks enige diversificatie-inspanningen blijft Oostenrijk sterk afhankelijk van Russisch gas. Hoewel de gasleveringen uit Noorwegen en in mindere mate Noord-Afrika en Centraal-Azië in 2023 zijn gestegen, domineerde de invoer uit Rusland de gasvoorziening, vooral in de winter (98 % van de totale invoer in december 2023). Om de transportcapaciteit uit buurlanden als Duitsland en Italië uit te breiden, heeft Oostenrijk gerichte investeringen ondersteund om zijn gaspijpleidinginfrastructuur te moderniseren. Tegelijkertijd helpen maatregelen in het kader van het Oostenrijkse herstel- en veerkrachtplan, zoals investeringen in energie-efficiëntie en de vervanging van verwarmingstoestellen op fossiele brandstoffen, de vraag naar gas te verminderen en de groene transitie te versnellen. Door het ontbinden van het langlopende leveringscontract tussen het Oostenrijkse energiebedrijf OMV, dat deels in handen is van de staat, en het Russische Gazprom zouden er snel verdere inspanningen kunnen worden gefaciliteerd om de gasbronnen te diversifiëren. Ondanks een aantal onlangs genomen maatregelen voor gasdiversificatie die onlangs zijn genomen, zal de strategie om zich van Russisch gas los te koppelen verder moeten worden versterkt, aangezien de energievoorziening van Oostenrijk daardoor kwetsbaar blijft.

(29) De geïnstalleerde capaciteit voor hernieuwbare energie in Oostenrijk is in 2022 met 6 % gestegen. Hoewel zonne-energie, met name fotovoltaïsche energie, sterk bleef groeien, liep windenergie niet gelijk met die uitbreiding. Modernisering en uitbreiding van de elektriciteitsopslag en de transmissie- en distributienetten, met name tussen het oosten en het westen van Oostenrijk, zijn een dringende noodzaak geworden gezien de doelstelling van Oostenrijk om uiterlijk in 2030 gebruik te maken van 100 % hernieuwbare elektriciteit. Dit vereist zowel meer investeringen als meer snelheid in de integratie van extra opwekking van hernieuwbare energie in het systeem, zoals uiteengezet in het eerste geïntegreerde netinfrastructuurplan dat in april 2024 is gepubliceerd. Oostenrijk heeft verdere maatregelen voorgesteld om de energietransitie te versnellen, maar de herziene wet inzake de elektriciteitsmarkt en de wet inzake hernieuwbare gassen moeten nog door het nationale parlement worden aangenomen.

(30) De Oostenrijkse maatregelen van de afgelopen jaren om de uitstoot van broeikasgassen terug te dringen, beginnen resultaten te boeken. De broeikasgasemissies die niet onder het emissiehandelssysteem van de Unie vallen, zijn in 2022 met 5 % gedaald. Niettemin blijft er met het huidige beleid een kloof van 21 procentpunten bestaan tussen Oostenrijks huidige prestaties en zijn overeengekomen streefcijfer qua verdeling van de inspanningen van 48 % in het kader van Verordening (EU) 2018/842 van het Europees Parlement en de Raad ([21]) uiterlijk in 2030 ten opzichte van het niveau van 2005. Oostenrijk moet nog steeds bij de Commissie een ontwerpactualisering van zijn nationale energie- en klimaatplan indienen, dat in juni 2023 werd verwacht, waarin moet komen te staan hoe het land deze kloof wil dichten. Oostenrijk heeft een CO_2-prijs ingevoerd voor sectoren die buiten het emissiehandelssysteem vallen, wat een stap in de goede richting is, maar de vervoersemissies per hoofd van de bevolking blijven boven het Uniegemiddelde, onder meer door het relatief lage belastingtarief voor diesel, wat leidt tot "tanktoerisme". Het Oostenrijkse herstel- en veerkrachtplan bevat een aantal hervormingen en investeringen in duurzaam vervoer, maar er is ruimte voor verdere emissiereductiemaatregelen, waaronder de uitbreiding van het openbaar vervoer in plattelandsgebieden.

(31) Aangezien de economieën van de lidstaten van de eurozone in hoge mate met elkaar zijn verweven en zij collectief bijdragen tot de werking van de economische en monetaire unie, heeft de Raad in 2024 de lidstaten van de eurozone aanbevolen actie te ondernemen, onder meer door middel van hun herstel- en veerkrachtplannen, teneinde uitvoering te geven aan de Aanbeveling van 2024 over de eurozone. Voor Oostenrijk dragen de aanbevelingen 1, 2, 3 en 4 bij tot de uitvoering van de eerste, tweede, derde en vierde aanbeveling die zijn vastgesteld in de Aanbeveling van 2024 over de eurozone,

BEVEELT AAN dat Oostenrijk in 2024 en 2025 de volgende acties onderneemt:

1. het budgettair-structurele plan voor de middellange termijn tijdig indienen. In overeenstemming met de vereisten van het hervormde stabiliteits- en groeipact de groei van de netto-uitgaven ([22]) in 2025 beperken tot een percentage waarmee, onder meer, de overheidsschuld op de middellange termijn op een plausibel neerwaarts traject komt en wordt vastgehouden aan de in het Verdrag vastgelegde referentiewaarde van 3 % van het bbp. De houdbaarheid van de begroting van het gezondheidszorgstelsel en het stelsel voor langdurige zorg verbeteren. De budgettaire relaties tussen en verantwoordelijkheden van de verschillende bestuursniveaus vereenvoudigen en rationaliseren en de financierings- en bestedingsbevoegdheden op elkaar afstemmen. De belastingmix verder verbeteren om de belastingwig te verkleinen en inclusieve en duurzame groei te ondersteunen;

([21]) Verordening (EU) 2018/842 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende bindende jaarlijkse broeikasgasemissiereducties door de lidstaten van 2021 tot en met 2030 teneinde bij te dragen aan klimaatmaatregelen om aan de toezeggingen uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs te voldoen, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013 (PB L 156 van 19.6.2018, blz. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/842/oj).

([22]) Overeenkomstig artikel 2, punt 2), van Verordening (EU) 2024/1263 wordt verstaan onder "netto-uitgaven": de overheidsuitgaven ongerekend rente-uitgaven, discretionaire maatregelen aan de ontvangstenzijde, uitgaven voor programma's van de Unie die volledig met inkomsten uit Uniefondsen worden gefinancierd, nationale uitgaven voor medefinanciering van door de Unie gefinancierde programma's, cyclische elementen van de uitgaven voor werkloosheidsuitkeringen, en eenmalige en andere tijdelijke maatregelen.

2. de bijbehorende uitdagingen aanpakken teneinde een verdere snelle en effectieve uitvoering van het herstel- en veerkrachtplan, met inbegrip van het REPowerEU-hoofdstuk, mogelijk te maken, en ervoor zorgen dat de hervormingen en investeringen uiterlijk in augustus 2026 worden voltooid. De uitvoering van de cohesiebeleidsprogramma's versnellen. In het kader van de tussentijdse evaluatie van die programma's blijven focussen op de overeengekomen prioriteiten, en daarbij de kansen die het platform voor strategische technologieën voor Europa biedt om het concurrentievermogen te verbeteren, in overweging nemen;

3. de participatie op de arbeidsmarkt van oudere werknemers en van vrouwen stimuleren, onder meer door de kwaliteit en de beschikbaarheid van de kinderopvang te verbeteren. De arbeidsmarktresultaten voor kansarme groepen, zoals laaggeschoolde werkzoekenden en mensen met een migratieachtergrond, verbeteren en de basisvaardigheden verhogen, te beginnen op schoolniveau. De bedrijfsdynamiek en de oprichting en groei van jonge bedrijven bevorderen, onder meer door een betere toegang tot durfkapitaal;

4. De energiezekerheid verbeteren door de diversificatie van de gasvoorziening naar niet-Russische bronnen te versnellen. De emissies verder verminderen, met name in de vervoersector.

Gedaan te Luxemburg, 21 oktober 2024.

Voor de Raad

De voorzitter

NAGY I.